

[KRAJANEK *sb m*

Pierwsze a jasne, drugie pochylone; e prawdopodobnie jasne (tak w -ek).

sg N krajãnek. ◇ pl A krajãnki.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVIII w.: krajanka,

*Ser z kwaśnego mleka uformowany na kształt cegły: po kilku dni małdrzyki ábo kráianki wyciśle po leśicy ábo kofzu ták rozłożyć/ iákoby ieden drugiego nie dotykał. A máią być w mieścu zámknionym á íichym/ [...] żeby w tłuŃtości y w fubtelności fwey fery były záchowány. *Cresc 1571 560 (Linde); szarstuch 1 i bawełnianka, krajaneK i gomółka, 3 noże i kłódka i 2 świece łojowe InwMieszcz 1582 nr 238.**

AKtt